

Arrest

nr. 149878 van 22 juli 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 8 juli 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. STAPPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. Dubois die loco advocaat E. Matterne verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

- 1.1. Verzoekster kwam België binnen op 1 september 2014 en was daarbij in het bezit van een toeristenvisum voor kort verblijf.
- 1.2. Zij legde een verklaring van wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van burgerlijke stand te Ravels.
- 1.3. Op 20 mei 2015 werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven.

- 1.4. Op 23 juni 2015 weigerde de ambtenaar van burgerlijke stand te Ravels om de verklaring van wettelijke samenwoning over te schrijven in de bevolkingsregisters op grond van artikel 1476 van het burgerlijk wetboek. Verzoekster tekende op 8 juli 2015 beroep aan bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend in kort geding.
- 1.5. Op 8 juli 2015 werd aan verzoekster een bevel betekend om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten
Aan de mevrouw, die verklaart te heten(1):
[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Artikel 27 :

☐ *Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.*

☐ *Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.*

Artikel 74/14:

☐ *artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven*

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 20.05.2015.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Op 03.03.2015 deed betrokkene te Ravels een verklaring van wettelijke samenwoning met een legaal in België wonende Nederlandse onderdaan (Emanuel, Theo John geboren op 30.04.1968). Op 23.06.2015 weigerde de gemeente Ravels deze verklaring van wettelijke samenwoning te registreren na negatief advies van het Parket van Turnhout dd. 10.06.2015 nadat was vastgesteld dat betrokkene trachtte een wettelijke samenwoning te registreren die niet gericht was op het aangaan van duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht.

Op 20.05.2015 werd aan betrokkene een bevel betekend om uiterlijk op 19.06.2015 het grondgebied te verlaten.

Betrokkene werd op 20.05.2015 door middel van een Sefor brochure door de politie geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek.

De weigering tot registratie van wettelijke samenwoning vormt een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt. Hoedanook toont betrokkene niet aan dat zij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in haar land van herkomst. Het louter feit dat Dhr Emanuel niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Suriname. Zowel betrokkene als Dhr Emanuel wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Zij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Suriname.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 20.05.2015."

2. Over de ontvankelijkheid

Naar luid van artikel 39/82, §4, tweede lid, *juncto* artikel 39/57, §1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), moet de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden ingediend binnen tien dagen na de betekening van het bestreden bevel. Betreft het een tweede verwijderingsmaatregel, dan bedraagt de beroepstermijn nog slechts vijf dagen.

De verwerende partij werpt in haar nota op dat de bestreden beslissing een tweede verwijderingsmaatregel is aangezien aan verzoekster reeds een eerste bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd op 20 mei 2015. Aangezien het thans bestreden bevel op 8 juli 2015 aan verzoekster ter kennis werd gebracht, bedroeg de beroepstermijn om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen op dat ogenblik vijf dagen, zodat de verwerende partij aldus meent dat het op 20 juli 2014 ingediende verzoekschrift onontvankelijk is *ratione temporis*.

De Raad merkt op dat verzoekster op 3 maart 2015 een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde bij de gemeente Ravels. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar de omzendbrief van 17 september 2013, waardoor zij in de veronderstelling verkeerde dat zij vanaf dat ogenblik, tot aan de weigering van de ambtenaar van burgerlijke stand beschermd was tegen een gedwongen

verwijdering, zodat zij ook geen gevolg diende te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

De omzendbrief van 17 september 2013 betreffende de gegevensuitwisseling tussen de ambtenaren van de burgerlijke stand en de Dienst Vreemdelingenzaken ter gelegenheid van een huwelijks- aangifte of een verklaring van een wettelijke samenwoning van een vreemdeling in illegaal of precair verblijf (B.S. 23 september 2013) voorziet in zijn puntje (2.) inderdaad dat uitvoering van een bevel vanaf de verklaring van wettelijke samenwoning tot aan de beslissing van de ambtenaar van burgerlijke stand wordt opgeschort. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de ambtenaar van burgerlijke stand te Ravels op 23 juni 2015 de weigering om de wettelijke samenwoning te erkennen aan verzoekster ter kennis heeft gebracht. Aldus viel verzoekster vanaf 23 juni 2015 onder de toepassing van een uitvoerbare verwijderingsmaatregel.

Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat werd betekend op 8 juli 2015, moet aldus wel degelijk worden beschouwd als een tweede verwijderingsmaatregel in de zin van artikel 39/57, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zodat overeenkomstig deze bepaling, de beroepstermijn wordt teruggebracht tot vijf dagen.

Aangezien het bestreden bevel ter kennis werd gebracht op 8 juli 2015, was de laatst nuttige dag om de vordering tot schorsing in te dienen maandag 13 juli 2015. Ter terechtzitting wijst de verwerende partij er nog op dat het bestreden bevel melding maakt van het feit dat de beroepstermijn in de huidige zaak vijf dagen bedroeg. De Raad stelt vast dat inderdaad onderaan de bestreden beslissing wordt vermeld: *“Bij een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn herleid tot vijf dagen. In het geval van deze beslissing is de termijn vijf dagen / ~~tien dagen~~ (schrappen wat niet past).”* De verzoekende partij verklaart ter terechtzitting geen argumenten te hebben die deze vaststellingen in de weg staan.

De Raad stelt aldus vast dat de vordering tot schorsing werd ingediend buiten de wettelijke termijn van vijf dagen. De exceptie is gegrond.

De vordering is onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

Wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. VAN HULLEBUS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN HULLEBUS

C. VERHAERT